

ВОЙЛОВ Юрій Григорович (06. 06. 1945, Ташкент) — фахівець у галузі автоматики і телемеханіки. Доктор технічних наук (2000), професор (2003). Заслужений діяч науки і техніки України (2003). Премія РМ СРСР

(1989). Закін. Київ. політех. інститут (1968). Працював у Ворошиловгр. маш.-буд. інституті (нині Луганськ, 1974–81); від 1981 — директор НДПКІ «Іскра» Міністерства освіти і науки України, водночас від 1999 — у Сх.-укр. університеті (Луганськ): від 2003 — завідувач кафедри автоматики та систем упр. Розробляє й досліджує методи дистанцій. візуалізації та ідентифікації джерел іонізуючого випромінювання. Під керівництвом і за безпосеред. участі В. розроблено серію приладів дистанцій. виявлення та розпізнавання наркотич. речовин, системи дистанцій. знешкодження самороб. бомб і вибух. зарядів.

Основні праці

Адаптивные робототехнические комплексы: Учеб. К., 1991 (співавтор); Системы гамма-видения. Лг., 1999; Формирование критериев контроля и оценки качества управления по параметрам технологических процессов и подвижных объектов // Вісн. Сх.-укр. університету. 2002. № 1; Елементи теорії систем і системного аналізу: Навч. посіб. Лг., 2002.

О. В. Єпіфанова

Бібліографічний опис:

Войлов Юрій Григорович / О. В. Єпіфанова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27439>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).